

POSTANOWIENIE

3 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Pawłyszcz

SSN Kamil Zaradkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 3 lipca 2024 r. w Warszawie
skargi kasacyjnej A. D.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 21 maja 2019 r., VI ACa 172/18,

w sprawie z powództwa A. D.

przeciwko P. spółce akcyjnej w W. i P. spółce akcyjnej w K.

o zapłatę,

1) odrzuca skargę kasacyjną;

**2) odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania
kasacyjnego.**

Dariusz Pawłyszcz

Ewa Stefańska

Kamil Zaradkiewicz

[SOP]

UZASADNIENIE

Powodowie D. K. i A. D. domagali się od P. S.A. w W. zapłaty kwot po 89 272,96 zł wraz z odsetkami, tytułem jednorazowego świadczenia osłonowego przysługującego na podstawie Programu Racjonalizacji Zatrudnienia oraz Ośłon Finansowych dla Pracowników [...] na lata 2009-2011 i Regulaminu Centralnego Funduszu Restrukturyzacji. Sąd Okręgowy w Warszawie wezwał do udziału w sprawie P. S.A. w K.

Wyrokiem z 29 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo powódki D. K. (punkt 1); oddalił powództwo powoda A. D. (punkt 2) i orzekł o kosztach postępowania (punkty 3 i 4).

Wyrokiem z 21 maja 2019 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie: w punkcie pierwszym - oddalił apelacje powodów, zaś w punkcie drugim - odstąpił od obciążania powodów kosztami postępowania apelacyjnego.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w całości i domagał się zmiany zaskarżonego wyroku w całości poprzez zasądzenie na jego rzecz kwoty 89 272,96 zł z odsetkami ustawowymi od 14 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania w związku z utratą prawa do jednorazowego świadczenia osłonowego wynikającego z Programu Racjonalizacji Zatrudnienia oraz Osłon Finansowych dla Pracowników [...] na lata 2009-2011 (III etap), jako konsekwencji zaniechania obowiązku zasilenia Centralnego Funduszu Restrukturyzacyjnego przez P. S.A. w W.

Powód oparł skargę kasacyjną na podstawie naruszenia: prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.), tj. art. 65 § 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż z Programu Racjonalizacji Zatrudnienia oraz Osłon Finansowych dla Pracowników [...] lata 2009-2011 (III etap) wynika jedynie możliwość, a nie obowiązek zasilania Centralnego Funduszu Restrukturyzacyjnego, co w konsekwencji oznacza w tym zakresie całkowitą dowolność decyzyjną po stronie P. S.A. w W.; prawa procesowego (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.), poprzez pominięcie dowodu z treści Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników [...], a także zeznań świadków: J. R., D. M. i B. P., co doprowadziło Sąd Apelacyjny do błędnego wniosku o „dobrowolności” (nie zaś obowiązku) utworzenia przez P. S.A. w W. rezerwy na rzecz Centralnego Funduszu Restrukturyzacyjnego, a w konsekwencji także do podjęcia nieprawidłowego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

W odpowiedzi pozwani wnieśli o oddalenie skargi kasacyjnej i orzeczenie zwrotu na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać w szczególności: (1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, (2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, (3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu, co wynika z art. 398⁶ § 2 *in medio* oraz *a contrario* z art. 398⁶ § 1 k.p.c. Drugi z tych przepisów dopuszcza bowiem sanowanie braków skargi kasacyjnej, o których mowa w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., nie dotyczy natomiast skarg niespełniających wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Skarga kasacyjna obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym podlegała odrzuceniu, bez wzywania skarżącego do jego usunięcia.

W judykaturze jednolicie przyjmuje się, że oznaczenie zakresu zaskarżenia oraz precyzyjne sformułowanie wniosków skargi kasacyjnej ma kluczowe znaczenie. Po pierwsze bowiem - skargę wnosi się od orzeczenia prawomocnego, a więc musi być znany zakres ewentualnej ingerencji Sądu Najwyższego w zaskarżone orzeczenie. Zaś po drugie - skargę rozpoznaje się w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), a wniosek lub wnioski skargi kasacyjnej muszą być ściśle skorelowane z zakresem zaskarżenia (zob. postanowienia SN: z 16 kwietnia 2021 r., II CSK 501/20; z 29 października 2021 r., V CSK 31/21).

W szczególności bezwzględnym wymaganiem jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej (zob. postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008/C/81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14; z 2 kwietnia 2014 r., IV CZ 14/14; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16). Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do

samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się skarżący.

Tymczasem skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie tego wymagania nie spełnia, gdyż zakres zaskarżenia i wniosku kasacyjnego zostały w niej określone w sposób zawierający niedającą się usunąć sprzeczność. Zakres zaskarżenia odniesiony został do całości wyroku, zaś wniosek kasacyjny obejmuje „zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zasądzenie na jego rzecz kwoty 89 272,96 zł z odsetkami ustawowymi od 14 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty”. Skarżący nie wskazał jednak, od kogo powyższa kwota miałaby zostać na jego rzecz zasądzona, pomimo że w sprawie występuje dwóch pozwanych. Nie wskazał również ewentualnie w jakich częściach bądź czy solidarnie zapłata ta miałaby nastąpić. W niniejszej sprawie zatem, ze względu na niejednoznaczność określenia zakresu zaskarżenia, nie da się stwierdzić istnienia korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. poprzez odstąpienie od obciążenia nimi skarżącego.

Dariusz Pawłyszcz

Ewa Stefańska

Kamil Zaradkiewicz

[wr]

[a.ł.]